

neb ka selle weega õige pea ära; ta joob ka haugu eht tiigi wett eht see küll wähem terwe on nirk kõhust labti ajab. Hobune kannatab kauemine joogi janu, kui keegi teine koduloom; nälgä näikse ta weel kauemine kannatada wõima, kui joogi janu. Hobuse igawäine wee tarwituse ru mitmesugune, selle järele, mis tõuugu hobu on, kudas ta sööt, kudas õht — kas kuu wõi niiste — 2c. Söödetakse hobust toore rohuga, kus enam wee jagusi sees, siis on tema janu ka wähem, kui kuuwa toidu juures; suurema soojuste ja töö tegemise juures pruugib loom muidugi ka enam wett. Lääbistiku joob terwe tööhobune päewas oma tallitamise juures kaks pange wett ära. Palju joomine nõrgastab hobuse seedmist ning jõuudu, kuna ta looma higistama paneb. Hobused, kes palju joomad, nende sööt tehtagu enne niiskets eht andaga niisugust sööma, milles palju wett on. Jooki andagu ikka 10, 15 kuni 20 minuti järele jau kaupa talli pangist.

Hobused, kes wäha wett joomad, higistawad wäha ning on töö juures tugewamad, kui need, kes palju joomad ning sellepärast palju higistawad. Niisama sabjulif, kui liiga palju wee joomine, on ka jälle liiga wäbene weejoomine. Wiimase asja läbi saab hobuse seedmine nõrgastatud, teha liigutamise laisendatud, söögi isu wähendatud ja kõht finni pandud. Niisugustele hobustele on tarwis, päewas mitu korda jooma pakkuda. Ka on tulus, niisuguste hobuste jooma wee sekka natuke soola wanna. Wõned hobused kannatawad aga parem janu, kui et nad mudast wett eht mudasest nõuust eht lombist joomad.

Wesi, sellega hobust joodetaks, ei tohi mitte üle liiga külma olla, s. o. millalgi + 8 kuni 10 graadist külmem olla, sest et üleliiga külma wesi lorruga hobuse kõhu ja soolilad nii ära külmetab wõi jahutab, et sellesst pitaldased haigused sünniwad. Rammad märad wõiwad liiga külma wee pärast koguni enneaegu sünnitagi. Ühtlast on ka liiga kõwa, lubjane wesi sabjulif, just niisama nagu wesi, kus mitmed taimed eht elajate risud sees äramädanenud on. Tühja kõhuga hobuseid ei pia millalgi joodetama, waid

piab neile enne ikka natuke heinu andama; nii samuti ei tohi ka siis hobust joota, kui ta higine on. On hõbused kurnawa sõidu ja palawuse käes liig jänusets läinud, siis ei sõd nad enamiste enne joomist mitte; aga kui neile siis wärsket rohku eht naerid 2c antakse, siis jõwad nad ometi. Jootmine piab söötmisega end ikka wähetama, iseäranis weel suwe ajal. Selle juures tuleb aga waadata, et hobune lorruga mitte liiga palju ei joo. Imetajate märade juures saab sageda jootmise läbi piima sünnitamine märka edendatud. Kes end sabju eest hoida tahab, see piab wäga selle peale waatama, et tema reisi peal ja seal, kus tema kaewu wee kõwadust eht pehmust ei tunne, hobust aega mõõda ja söömu kaupa juua lasseb. Hoolsa hobuse tallitaja esimene kohus piab olema, et ta oma hobust wõeras kohas millalgi wõerastest inimestest joota ei lasse.

(„Reelejagutajast“.)

Tua lillede kasu.

Tõhrtid on ammugi äraseletanud, et üle liiga kuu õht, olgu ta külma eht soe, abju soojuste eht päikese paiste läbi sünnitatus, meie kopsudelle sabjulif on. Mitmed inimesed on selle õhu kätte haigets jäenud, ilma et nad lähemat abi oleksiwad teadnud, mis igal mehel wõib kae pärast olla. Meie teame, et maa õht, selle järele linna elanik nii igatsseb, sellepärast nii wärsk ja hea on, et temasse weest ja taimedest parajat niiskust tuleb. Kui meie nüüd oma elumajas ka mitte wett nii ära aurata ei wõi lasta, et ta õhtu niisutaks, siis wõime me' ometi taimede läbi teda märka parandada, ning selle läbi eneselle üht terwise hallikat awada. Sida wõime meie kätte saada, kui meie omale wärskleid leherikkaid tua toimi muretseme. Taimed annawad wäga palju aurat. Suured lehipuud wõiwad metsas ühe päewag terwe pangi wett wälja aurata. Tua taimed annawad oma suuruse järele weel rohkem wett wälja, mis sellesst weest näha wõime, mis neile peale walatama piab, kui nad mitte ära ei närtsi.

Kui meie mitte liiga kangeste lõhnawaid taimi ei wõta,